

*El teu cos riu i riu,
esbojarrat a voltes,
d'altres maliciosament,
per sota el nas.
D'altres només ensenya
una mica les dents
—d'un blanc enriolat—
entre llavis de festa
vermella. Adesiara
sols juga a riure, fins
que arriba el foc, i atia
tots els cavalls i se
t'enduen per camins
mai no fressats i els meus
dits cullen la rialla
desbridada i oberta.*

*I fins quan tens els ulls
mossegats per la pena
el teu cos riu i riu.*

*Marçal, Maria Mercè. "El teu cos riu i riu". Llengua abolida (1973-1988). València: 3i4,
2000*